

lig Grad har det i vor Magt at fremskynde den Tid, vi længes efter.

Det gælder om at vække den politiske og sociale Interesse, at udbrede de socialistiske Ideer og at samle alle, der ønsker et nyt Samfund, i et ubrødeligt og stærkt Forbund.

Der er en Halvdel af Folket, som er meget langt tilbage: det er Kvinderne. Der er Undtagelser, — men gennemgaaende er de langt fra saa vakte for sociale Spørgsmaal som Mændene og derfor heller ikke saa værdifulde Støtter for den socialdemokratiske Sag som disse. Der er noget at indhente her. Vel tror jeg ubetinget paa Socialismens Sejr, men kun Daarer undervurderer Fjenden. Man skader sin egen Sag ved ikke at vedgaa, at den kapitalistiske Stat er stærk endnu. Vi overvinde ikke Modstanden uden at samle alle, der lide, under vor Fane. Proletariatet er svagt af Sult og Nød. Kun et ubrødeligt Sammenhold, kun det, at hver enkelt, Kvinde som Mand, er gennemtrængt af Overbevisningen om det nuværende Systems Uretfærdighed og af Troen paa en bedre Ordning, kan danne den nødvendige Modvægt mod Kapitalismens Pengeposer og Bajonetter. Men saa kan man ikke undvære den halve Del af Almuen: Kvinderne. Deres Ligegyldighed skader vor Sag uhyre, deres Mangel paa Forstaaelse hindre Hjemmene og Familierne i at byde den størst mulige Modstand mod det, vi bekæmper. En sløv Hustru, en uforstaaende Søster, en lige glad Kæreste virker skadeligt ind paa Manden og modarbejder vor Agitation. Det er en vild Misforstaaelse at tro, at vi kan nøjes med, at Kvinderne ikke *direkte modarbejder* vore Forsøg paa at rejse Arbejderne til Kamp mod Kapitalismen: vi trænge til Forbundsfejer, til Hjælpere.

Det er vel sandt, at der kan være Vanskeligheder forbundne med at bringe Kvinderne, og da navnlig Husmødre, der har meget at tage vare hjemme, frem til den samme Forstaaelse som Mændene. Men naar man er enig i, at Kvinderne *bør med*, saa søger man at overvinde Vanskelighederne, og gør i al Fald hvad man kan. Ungdommen *kan man* i hvert Fald gøre meget for at vinde.

Der er gjort en hel Del paa flere Maader for at vække Kvinderne til politisk Interesse og Forstaaelse, hvad med Nødvendighed for alle ubemidlede Kvinders Vedkommende fører til Socialismen. Thi en uformuende Mand eller Kvinde, der ikke er dum, *maa nødvendig* være Socialdemokrat, simpelt hen fordi det faktisk er det eneste Parti i hele Verden, der giver noget tilforladeligt Haab om lykkeligere Samfundstilstande. Alle andre Partier naar højst til at angive Midler til at fjerne de Ulemper, der genere de bemidlede, men intet liberalt eller konservativt Parti er saa dristigt blot at paastaa, at Realisation af dets

Program vil fjerne Fattigdom og Nød. Oplysning fører enhver arbejdende Mand og Kvinde til Socialismen. For en ganske kort Tid kan der være Tale om, at Socialdemokrater paa den ene Side og liberale og konservative paa den anden Side kappes om Arbejderstemmer, men det er kun en kortvarig Overgangstilstand. Derfor er Oplysning Socialismens Ven, fordi den fører til Socialisme.

Blandt de Foreninger, som virke for at bringe Kvinderne frem i politisk Oplysning og Forstaaelse, er »Kvindelig Fremskridtsforening«. Det vilde være Kortsynethed, om ikke enhver Mand og Kvinde, der har Øje for Samfundets Nødstilstand, støttede denne Forening i dens Bestræbelser for at faa Kvinderne frem. Det har vist sig, at Foreningen udfolder betydelig Energi; den fortjener Tilslutning af Kvinderne, og da først og fremmest af de unge.

Den begyndte som Diskussionsforening for at vække »sociale og politiske« Interesser, men lod det dog ikke ret længe blive ved Debat om Spørgsmaalene, men tog med Kraft og Mod fat paa sociale Opgaver. Der blev nedsat Udvalg for Tyendesagen, dannet Sy-skole, social-politisk Skole, udgivet Bladet »Hvad vi vil«, og mange større Foretagener paataenkes. Aabne selskabelige Sammenkomster, for at enhver kan faa Adgang til at blive bekendt med Foreningen, har man paabegyndt i Vinter. Men her trænges til Arbejdskraft i alle disse mange Forgøninger af Foreningens Virksomhed, og derfor gælder det om at faa Kvinderne, og da navnlig dem, der har Fremtiden for sig: Ungdommen, til at faa Interesse for politisk Liv og sociale Spørgsmaal, og derfor, i unge Kvinder, meld Eder ind i »Kvindelig Fremskridtsforening«, stil Eder i de Grupper, hvor I føler, I kan arbejde, og I vil visselig bidrage til, at vi hurtigere naa vort Maal.

Et Medlem af Kvindelig Fremskridtsforening.

* * *

De Kvinder, der ønsker nærmere Oplysning om Kv. Fr. eller ønsker at danne Kredsafdelinger indenfor København, kan henvende sig til Formanden, Fru *Bajer*, Korsgade 56, 2. S., N., eller til »Hvad vi vil«s Redaktør, *Johanne Meyer*, Naboløs 4.

En oppgift¹⁾.

Af
Ave.

Det är ju ännu temligen sällan, att man ser kvinnan uttala sin mening eller framlägga sina er-

¹⁾ Opgave.